

kun skulde vælge til Under-Afløsningskommissionen eet og til Over-Afløsningskommissionen to Medlemmer, og altsaa de dobbelte Valg og de dermed i noie Forbindelse staaende saakaldte frie Valg udelukkes. Med Hensyn til disse 2de Punkter maa, efter min fulde Overbeviisning, Thinget nødvendigvis komme tilbage fra, hvad der vedtoges ved den 2den Behandling, hvis Loven skal kunne emanere. Jeg siger, at Thinget nødvendigvis maa komme tilbage herfra, hvis Loven skal kunne emanere; jeg siger ikke: „emanere nu“, thi, kommer Thinget ikke tilbage derfra, er det idetmindste min bestemte Overbeviisning, at Loven aldeles ikke vil komme ud.

Men det ærede Udvalg har anvist os en Vej, som fører endnu videre, at vi nemlig ikke skulde indskrænke os til de nu fremkomne Endringsforslag, som knytte sig til de saaledes paapegede tvende Hovedpunkter, men at vi i det Hele skulde antage Lovforslaget usforandret, saaledes som det er vedtaget i Landstthinget. Dette Udvalgets Forslag gaaer — siger jeg — endeel videre; thi det indbefatter tillige adskillige andre Punkter, hvori der ved Sagens 2den Behandling blev Majoritet for Resultater, afvigende fra dem, som i Landstthinget vare vedtagne. Jeg maa imidlertid herved tillade mig at gøre opmærksom paa, at der blandt de sidstnævnte Afsvigelser fra Landstthingets Forslag er flere, som vistnok ere af ikke ringe Betydenhed; og, idet jeg med de flere øvrige af Thingets Medlemmer, der i Forening have stillet Endringsforslag med Hensyn til de tvende omtalte Hovedpunkter, har troet at burde indskrænke disse Endringsforslag til det Allernødvendigste, har jeg dog, hvis man ikke vil nærme sig Landstthingets Lovforslag mere end efter de saaledes af os stillede Endringsforslag, Tvivl om, hvorvidt Loven kan ventes i alt Fald nu at ville komme ud. Jeg troer derfor, at, hvis man virkelig ønsker, at Loven nu skal emanere, bør man gaae ind paa det Endringsforslag, som af Udvalget er stillet under Nr. 1, og jeg troer ikke, at det ærede Thing skal tage i Betænkning at gøre dette, især naar vi først ere enige om at ville frasælde Resultaterne af Afstemningerne under 2den Behandling med Hensyn til de tvende

førstnævnte Punkter. Vist er det i alt Fald, at de øvrige Afsvigelser, i Sammenligning dermed, kun ere af underordnet Vigtighed, men saameget mindre forsvarligt vilde det da være at udsætte sig for den dog ikke lidet sandsynlige Chance, at Loven, naar disse Afsvigelser bibeholdtes, paa Grund deraf idetmindste ikke for Tiden emanerede. Jeg troer derfor, at det ærede Udvalg har betraadt den rette Vej, og jeg troer, at Udvalget fortjener Thingets Tak, fordi det har paaviist os denne Vej, skøndt jeg jo rigtignok kunde have ønsket, at det Samme var skeet paa et tidligere Stadium, da derved ikke tiden Tid vilde have været sparet. Men — som sagt — Udvalget fortjener vistnok vor Tak, og jeg skal yde det min Tak i Gjerningen ved beredvilligt at stemme for det af Udvalget stillede Endringsforslag.

C. N. Hansen: Jeg har med Hensyn til denne Lovs første Paragraph en Tvivl, som jeg tilvisse burde have fremhævet tidligere; men, da jeg var fraværende ved de to foregaaende Behandlinger, beder jeg den ærede Forsamling at undskylde, at jeg nu først sætter den. Det angaaer den Maade, hvorpaa § 1 er affattet, idet det nemlig deri hedder, at Hovetiet skal kunne afløses, naar en Trediedeel af Hov-Bønderne eller Eierne af den Eiendom, hvortil Hovetiet præsteres, forlanger det, om det er at forstaae saaledes, at, naar en Trediedeel forlanger det, skal Gods-eierne og de andre to Trediedele af Hovbønderne tvinges til at afløse Hovetiet, om end begge Parter maatte være enige i at beholde det. Der kan være mangfoldige Grunde for dem til denne Enighed; thi paa den ene Side ere ikke alle Godseiere rige; det kan ikke være alle Godseiere ligegyldigt ved Hovetiets pludselige Afløsning at faae en Udgift af flere Tusende Rbd., saa at det altsaa godt kunde være i deres Interesse at afløse Hovetiet f. Ex. for en Trediedeel af Godsets Bønder ad Gangen . . .

Formanden: Tillader den ærede Rigsdagsmand, at jeg blot bemærker, at, naar det foreliggende Forslags Skæbne er afgjort, saa vil enten, hvis det antages, Loven i sin Heelhed komme under Behandling — og der, troer jeg vist, at de Bemærkninger, den ærede Rigs-